

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 383

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
399.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	
400.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i>	2	
401.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i>	3	
402.	— Decret privind conferirea unor decorații	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 288 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	4–5		
Decizia nr. 381 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (4) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	5–6		
Decizia nr. 385 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	7–8		
Decizia nr. 388 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	8–10		
		Decizia nr. 389 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	10–12
		Decizia nr. 397 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37, art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	12–13
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		23. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		66. — Decizie a președintelui Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de recunoștință și apreciere pentru înalta competență profesională, dăruirea și curajul manifestate pe timpul participării la Misiunea Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL),

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de război, domnului comisar șef de poliție Niculaie *Anghel Gheorghe*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 5 iunie 2012.
Nr. 399.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea Curții Constituționale, în semn de înaltă apreciere pentru contribuția deosebită la dezvoltarea și afirmarea gândirii juridice românești, pentru rolul deținut în asigurarea și respectarea Constituției de către instituțiile statului de drept,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* domnului Augustin Zegrean, președintele Curții Constituționale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 5 iunie 2012.
Nr. 400.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea președintelui Curții Constituționale, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea Curții Constituționale, în semn de înaltă apreciere pentru competența și profesionalismul dovedite în domeniul justiției constituționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer* domnului Acsinte Gaspar, judecător, Curtea Constituțională.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*:

- doamnei Aspazia Cojocaru, judecător, Curtea Constituțională;
- domnului Petre Lăzăroi, judecător, Curtea Constituțională;
- domnului Mircea Ștefan Minea, judecător, Curtea Constituțională;
- doamnei Iulia Antoanella Motoc, judecător, Curtea Constituțională;
- domnului Ion Predescu, judecător, Curtea Constituțională;
- domnului Valentin Zoltán Puskás, judecător, Curtea Constituțională;
- domnului Tudorel Toader, judecător, Curtea Constituțională.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 5 iunie 2012.
Nr. 401.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea unor decorații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea președintelui Curții Constituționale, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea Curții Constituționale, în semn de apreciere deosebită a activității eficiente și meritorii prin care au contribuit la îndeplinirea cu succes și profesionalism a atribuțiilor de serviciu,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*:

- doamnei Valentina Bărbățeanu, magistrat-asistent;
- doamnei Senia Mihaela Costinescu, magistrat-asistent-șef;
- domnului Benke Károly, magistrat-asistent-șef;
- doamnei Marieta Safta, prim-magistrat-asistent.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler* doamnei Eugenia Miron, consilier.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 5 iunie 2012.
Nr. 402.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 288**

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Arcer Liviu-Daniel.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Simeny Csaba în Dosarul nr. 18.694/197/2010 al Judecătoriei Brașov și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 505D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 18.694/197/2010, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de petentul Simeny Csaba într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu I.P.J. Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 și 23, precum și prevederilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată, în esență, că prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, agentul constatator are posibilitatea de a aplica sancțiuni contravenționale fără să îi revină sarcina probării celor consemnate în procesul-verbal, ceea ce constituie o încălcare a prezumției de nevinovăție și a dreptului la un proces echitabil.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 23 privind libertatea individuală. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra unor critici similare s-a mai pronunțat, statuând că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului.”

În acest sens, sunt Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, și Decizia nr. 1.553 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 21 ianuarie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care le-au fundamentat sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Simeny Csaba în Dosarul nr. 18.694/197/2010 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 381

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (4) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (4) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Gheorghe Câmpeanu și Jenica Câmpeanu în Dosarul nr. 18.538/325/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 934D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

inadmisibilă, deoarece autorii acesteia nu indică în ce constă neconstituționalitatea prevederilor de lege criticate cu norma constituțională invocată, ceea ce contravine exigențelor prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, referitoare la motivarea excepției.

Totodată, arată că prevederile art. 33 alin. (4) din Legea nr. 7/1996 au fost abrogate prin art. 87 pct. 4 din cap. V secțiunea a 3-a din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, soluția legislativă criticată fiind preluată, în esență, în noul Cod civil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 18.538/325/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (4) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Gheorghe Câmpeanu și Jenica Câmpeanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei încheieri de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin normelor constituționale ale art. 44 alin. (3) și (8) referitoare la dreptul de proprietate privată, fără a motiva însă în ce constă această contrarietate.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 44 alin. (3) și (8) din Constituție. În acest sens, arată că art. 33 alin. (4) din Legea nr. 7/1996 stabilește modalitățile în care se poate face rectificarea înscrisurilor într-o carte funciară, respectiv pe cale amiabilă, prin declarație autentică sau, în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Acest text de lege nu este însă contrar normei constituționale care prevede în ce condiții se poate dispune exproprierea sau confiscarea. De asemenea, instanța de judecată arată că motivele invocate de autorii excepției vizează exclusiv încheierea de carte funciară pe care o consideră nelegală, deoarece le încalcă dreptul de proprietate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 alin. (4) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, potrivit cărora *„Rectificarea înscrisurilor în cartea funciară se poate face fie pe*

cale amiabilă, prin declarație autentică, fie în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost abrogat prin art. 87 pct. 4 din cap. V secțiunea a 3-a din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. Soluția legislativă criticată a fost, însă, preluată în cuprinsul art. 908 alin. (2) din titlul VII al noului Cod civil, în cap. IV intitulat *„Rectificarea înscrisurilor de carte funciară”*, care prevede că *„Rectificarea înscrisurilor în cartea funciară se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația autentică notarială a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească definitivă.”*

Având în vedere că textul legal criticat și-a produs efectele față de autorii excepției de neconstituționalitate, în cauza concretă dedusă judecării, Curtea va analiza constituționalitatea prevederilor de lege cu care a fost sesizată, potrivit principiului *tempus regit actum*. În acest sens, este Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (3) și (8) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia își rezumă critica la simpla enumerare a anumitor dispoziții din Constituție, fără a arăta însă în ce mod textul de lege criticat înfrânge norma constituțională invocată.

Potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate, deoarece aceasta nu se poate substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, în ceea ce privește invocarea unor motive de neconstituționalitate. În acest sens, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că excepția de neconstituționalitate trebuie să îndeplinească anumite exigențe de ordin structural, printre care și aceea de a fi motivată, în concret, și în ce anume constă pretinsa contrarietate a textului legal dedus controlului de constituționalitate cu normele constituționale invocate. Altfel, acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional, fiind inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (4) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Gheorghe Câmpeanu și Jenica Câmpeanu în Dosarul nr. 18.538/325/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 385

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Emil Florin Giurgea în Dosarul nr. 5.502/740/2011 al Judecătoriei Alexandria și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.150D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.502/740/2011, **Judecătoria Alexandria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Emil Florin Giurgea într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții reglementată prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că prin folosirea criteriului înscrierii în certificatul de înmatriculare la determinarea proprietarului vehiculului se încalcă dreptul la libertatea de a dispune de bunul său, fără teama de a fi sancționat dacă noul proprietar al autovehiculului nu își îndeplinește obligația de a solicita emiterea unui nou certificat de înmatriculare pe numele său.

De asemenea, consideră că prevederile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 instituie o discriminare între utilizatorul străin, în cazul căruia responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile revine în exclusivitate conducătorului auto, și utilizatorul român căruia îi revine această obligație.

Judecătoria Alexandria opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) lit. b): „(1) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...]

b) utilizatori — persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, denumite în continuare utilizatori români, respectiv persoanele fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare utilizatori străini;”;

— Art. 7: „Responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile, precum și a achitării tarifului de trecere sau a tarifului de concesiune revine în exclusivitate utilizatorilor români, iar în cazul utilizatorilor străini, aceasta revine în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la caracteristicile statului român, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 44 alin. (2) referitor la garantarea dreptului de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 1.376 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 27 ianuarie 2009, Decizia nr. 1.343 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 7 decembrie 2009.

Astfel, cu acele prilejuri, Curtea a observat că instituirea în mod distinct a responsabilității achitării tarifului de utilizare și deținere a rovinei valabile pentru utilizatorii români și cei străini nu încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, acest principiu constituțional nu are semnificația uniformității, astfel încât dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, situațiilor diferite trebuie să le corespundă un tratament diferit. În cauză, situația evident diferită a celor două categorii de utilizatori, în funcție de care distinge textul de lege criticat, justifică tratamentul diferit stabilit de legiuitor.

De asemenea, asupra dispozițiilor criticate, raportate la prevederile art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, așa încât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege. Așa fiind, nu se poate susține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Emil Florin Giurgea în Dosarul nr. 5.502/740/2011 al Judecătoriei Alexandria.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 388

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului. (În acest sens fiind Decizia nr. 836 din 16 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2007).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la invocarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu motivează în ce constă contrarietatea prevederilor criticate cu acestea.

De asemenea, Curtea observă că, în ceea ce privește invocarea prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, nu poate reține încălcarea acestora, întrucât consacră un principiu general care stă la baza statului român, iar nu un drept, astfel că acest principiu nu poate fi considerat a fi încălcat decât în măsura încălcării unor drepturi ori a unor libertăți fundamentale sau a unui text constituțional relevant sub aspectul conținutului acestui principiu, or, în cauza de față, nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental sau a unei prevederi constituționale.

În fine, referitor la susținerea autorului excepției de neconstituționalitate privitoare la neîndeplinirea obligațiilor legale de către noul proprietar al autovehiculului, Curtea reține că acestea sunt aspecte ce țin de aplicarea legii, care nu intră în competența instanței de contencios constituțional.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Carmen St. Marinescu și George Cătălin Triandafil în Dosarul nr. 7.666/62/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.297D/2011.

La apelul nominal răspunde pentru partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale — S.A. avocatul Artur Iovan, cu delegație depusă la dosar, care, în prealabil, a

depus note scrise prin care solicita respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Lipsesc autorii excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 29/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.666/62/2008, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.**

Excepția a fost ridicată de Carmen St. Marinescu și George Cătălin Triandafil într-o cauză având ca obiect soluționarea apelurilor declarate de statul român, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România și, respectiv, prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că raportarea despăgubirii la data efectuării expertizei înfrânge dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (3), precum și cele ale art. 1 teza întâi și a doua din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât permit statului luarea unor măsuri ce conduc la exproprierea *de facto* a bunului cu mult timp înainte de acordarea despăgubirilor, ceea ce conduce, pe de o parte, la înfrângerea caracterului prealabil al despăgubirilor, iar pe de altă parte, la diminuarea considerabilă a despăgubirilor ce se acordă efectiv.

Autorii excepției apreciază că despăgubirea trebuie să fie dreaptă, adică să reprezinte valoarea adevărată a bunului expropriat, să fie prealabilă, adică să fie plătită proprietarului înainte de deposedarea sa, o dreaptă despăgubire fiind cea acordată în raport cu valoarea terenului la momentul exproprierii, și nu la momentul întocmirii raportului de expertiză, în cursul procesului de judecată, iar caracterul just al exproprierii exclude orice plafonare a despăgubirii.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate reglementează cadrul legal pentru calcularea despăgubirilor în caz de expropriere pentru cauză de utilitate publică, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prevederile de lege criticate sunt constituționale, întrucât reglementarea legală criticată conține suficiente garanții menite să ocrotească și să garanteze atât cadrul legal adecvat procedurilor de expropriere și stabilire a despăgubirilor, cât și dreptul de proprietate al titularilor. Așa fiind, apreciază că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 ar contraveni art. 44

alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Constituție sau art. 1 teza întâi și a doua din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 5 iulie 2011, cu următorul conținut: *„La calcularea cuantumului despăgubirilor, expertii, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.”*

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (3) referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiilor art. 1 teza întâi și a doua din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege criticate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză, și cu o motivare similară.

În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 29 din 19 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 7 martie 2012, prin care Curtea a constatat că art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 nu contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 referitoare la caracterul prealabil al despăgubirii în cazul exproprierii pentru o cauză de utilitate publică.

Astfel, prin această decizie, Curtea a constatat că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 reglementează criteriile pe care le au în vedere instanța de judecată, precum și comisia de experți constituită de aceasta în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor ce se cuvin proprietarului sau altor titulari de drepturi reale în caz de expropriere, și anume aprecierea valorii de piață a imobilelor respective, precum și a prejudiciului cauzat proprietarului ori altor persoane îndreptățite.

Potrivit art. 27 din acest act normativ, primind rezultatul expertizei, care stabilește cuantumul despăgubirii propuse, instanța îl va compara cu oferta expropriatorului și cu pretențiile expropriatului, va hotărî asupra exproprierii și a cuantumului despăgubirii. Așadar, transferul dreptului de proprietate în patrimoniul expropriatorului operează ulterior stabilirii cuantumului despăgubirilor. În acest sens, art. 28 din Legea nr. 33/1994 statuează, în mod expres, că momentul transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor supuse exproprierii este ulterior îndeplinirii obligațiilor impuse expropriatorului prin hotărârea judecătorească, iar, potrivit art. 31 din același act normativ, eliberarea titlului executoriu și punerea în posesie vor putea fi făcute numai pe baza unei încheieri a instanței care constată îndeplinirea obligațiilor privind despăgubirea.

De asemenea, Curtea a statuat că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 conțin suficiente garanții menite să ocrotească și să garanteze dreptul de proprietate al titularilor supuși procedurii de expropriere.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Carmen St. Marinescu și George Cătălin Triandafil în Dosarul nr. 7.666/62/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 389

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 17.069/271/2011 al Judecătoria Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.320D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus o cerere prin care solicită conexarea la Dosarul nr. 1.320D/2011 a Dosarului nr. 1.378D/2011, precum și admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.378D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de

considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași argumente evocate mai sus, Curtea apreciază că reglementarea criticată nu contravine nici dispozițiilor art. 1 teza întâi și a doua din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății.

procedură civilă, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 8.174/271/2011 al Judecătoria Oradea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.378D/2011 la Dosarul nr. 1.320D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.378D/2011 la Dosarul nr. 1.320D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținerea practicii Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 3 noiembrie 2011 și 10 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 17.069/271/2011 și nr. 8.174/271/2011, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă,**

precum și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Viorica Luca în cauze având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a unei proceduri de executare silită.

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 8.174/271/2011, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Viorica Luca într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a procedurii de executare silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că trimiterea la Președintele României, din cuprinsul formulei executorii prevăzute în încheierea prin care s-a dispus executarea silită, reprezintă o imixtiune a acestei instituții în atribuțiile puterii judecătorești, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, se arată că judecătoria nu poate încuviința executarea silită, întrucât aceasta este o instanță fără personalitate juridică.

Judecătoria Oradea — Secția civilă apreciază că textele criticate sunt constituționale. Se arată că ordinul dat de Președintele României structurilor puterii executive de a executa hotărârile judecătorești semnifică colaborarea instituțiilor statului la aplicarea Constituției și a legilor, necontravenind prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4). Se opinează, de asemenea, că lipsa personalității juridice a judecătoriei nu aduce atingere statutului judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul ei, statut reglementat prin dispozițiile art. 125 din Constituție și prin Legea nr. 304/2004, fără diferențieri în funcție de instanțele unde aceștia activează.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 855 din 23 iunie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, care au următorul cuprins:

— Art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile judecătorești vor fi investite cu formula executorie, dacă legea nu prevede altfel. Formula executorie are următorul cuprins: «Noi, Președintele României»*

(Aici urmează cuprinsul hotărârii.)

«*Dăm împrumut și ordonăm organelor de executare să pună în executare prezenta hotărâre. Ordonăm agenților forței publice să acorde concursul la executarea acestei hotărâri, iar*

procurorilor să stăruie pentru ducerea ei la îndeplinire, în condițiile legii. Spre credință, prezenta (hotărâre) s-a semnat de (Urmează semnătura președintelui și a grefierului)»

Hotărârea investită se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei.»;

— Art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004: „*(1) Judecătorii sunt instanțe fără personalitate juridică, organizate în județe și în sectoarele municipiului București, potrivit anexei nr. 1».*

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la statul român, ale art. 16 alin. (2) cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind liberul acces la justiție, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 126 alin. (2) și (5) teza întâi — referitor la instanțele judecătorești și ale art. 148 alin. (2) și (4) cu privire la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași articole din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 163 din 21 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 21 decembrie 1999, Curtea a reținut că art. 269 din Codul de procedură civilă trebuie analizat în coroborare cu art. 374 alin. 1 din același cod, care în prezent prevede că se investesc cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege. În temeiul art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă, se investesc cu formulă executorie hotărârile care au rămas definitive și au devenit irevocabile, deci atunci când activitatea de judecată a luat sfârșit, astfel că implicarea Președintelui României în activitatea de înfăptuire a justiției nu poate fi reținută. De asemenea, Curtea a statuat cu acest prilej că formula executorie prevăzută la art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă este un ordin dat în numele Președintelui României organelor de executare, agenților administrativi și procurorilor ca, după caz, să procedeze la executarea hotărârii sau să sprijine această executare. Așa fiind, rezultă că, în baza art. 269 din Codul de procedură civilă, Președintele României dă structurilor puterii executive un ordin care are semnificația colaborării puterilor statului la aplicarea Constituției și a legilor, ceea ce nu înfrânge principiul constituțional al separației puterilor în stat (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 471 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 22 iunie 2007, și Decizia nr. 1.607 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2011).

Referitor la constituționalitatea dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, raportate la aceleași texte constituționale, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 855 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011, și prin Decizia nr. 1.480 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2012, reținând că statutul judecătorilor este reglementat la nivel constituțional în art. 125, dispoziții care fac parte din titlul III „Autoritățile publice”, cap. VI „Autoritatea judecătorească”, secțiunea 1 „Instanțele judecătorești” (art. 124—130). Potrivit art. 125 din Legea fundamentală, judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili; propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, iar funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior. La nivel infraconstituțional, statutul magistraților este reglementat prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, potrivit căreia judecătorii

sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.

Așadar, Curtea a constatat că statutul judecătorilor, astfel cum este reglementat la nivel constituțional și infraconstituțional, este același, indiferent de instanța judecătorească în cadrul căreia aceștia își desfășoară activitatea. Totodată, Curtea a reținut că lipsa personalității juridice a instanței nu poate influența imparțialitatea judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul acesteia și nici corectitudinea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că textele criticate nu contravin nici prevederilor art. 126 alin. (2) și (5) din Constituție, întrucât judecătoria este o instanță judecătorească în sensul art. 126 alin. 1 din Codul de procedură civilă și nu una extraordinară, iar dispozițiile Codului de procedură civilă sunt pe deplin aplicabile în fața acesteia.

Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2), art. 53 și art. 148 nu au incidența în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Viorica Luca în dosarele nr. 17.069/271/2011 și nr. 8.174/271/2011 ale Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,

PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 397

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37, art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Petre Lăzăroi	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37, art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Energie&Eco Pyt” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.310/98/2011/a1 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.517D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

inadmisibilă, arătând că nu corespunde exigențelor dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.310/98/2011/a1, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37, art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Energie&Eco Pyt” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva hotărârii adunării generale a creditorilor, întemeiată pe prevederile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că refuzul de o manieră obstructivă de a i se permite exercitarea dreptului la vot în adunarea generală a creditorilor, precum și procedura neprevăzută de lege — aceea de consultare a celorlalți creditori în vederea consemnării susținerii de nelegalitate a adunării și obstrucționarea dreptului la cuvânt în adunarea creditorilor conduc la concluzia unei lipse de imparțialitate a administratorului judiciar. Or, dreptul la libera

exprimare și dreptul la vot, dar și de a accede în comitetul creditorilor nu este îngădit nici prin legea specială și nici prin Constituție.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36, art. 37, art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 36: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”;

— Art. 37: „*În vederea aplicării prevederilor art. 36, prin sentința de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va dispune comunicarea acesteia către instanțele judecătorești în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la registrul comerțului și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.*”;

— Art. 64 alin. (5): „*(5) Titularii creanțelor sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv creanțele a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal, vor fi îndreptățiți să voteze și să participe la distribuirea numai după îndeplinirea condiției respective.*”;

— Art. 72 alin. (3): „*(3) Tabelul preliminar de creanțe va fi, totodată, afișat de greafă la ușa instanței, întocmindu-se în acest*

sens un proces-verbal de afișare, și va fi comunicat debitorului. După afișare, creditorii înscrși în tabelul preliminar de creanțe pot participa la adunările creditorilor.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt menționate prevederile constituționale referitoare la dreptul la liberă exprimare și dreptul la vot.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă următoarele:

Pe de o parte, autoarea acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, respectiv nu indică textele constituționale pretins a fi încălcate, ci face o trimitere generică la încălcarea dreptului la vot și la libera exprimare în adunarea generală a creditorilor și în comitetul creditorilor, expunând situația de fapt a speței, neexistând nicio legătură între textele criticate și prevederile constituționale menționate.

În aceste condiții, Curtea constată că textele de referință invocate nu sunt suficient de precise și clare, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, cum, de altfel, a statuat și prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

De asemenea, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate trebuie să îndeplinească anumite exigențe de ordin structural, respectiv autorul acesteia trebuie să indice textul legal criticat, prevederile constituționale considerate a fi încălcate și motivarea în concret a pretensei contrarietăți a textului dedus controlului de constituționalitate. Simpla menționare a unor texte constituționale nu satisface exigențele art. 10 alin. (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.*”

Pe de altă parte, autoarea excepției de neconstituționalitate are în vedere o omisiune legislativă, respectiv o completare a acestora în sensul stabilirii unei „proceduri neprevăzută de lege — aceea de consultare a celorlalți creditori în vederea consemnării susținerii de nelegalitate a adunării”. Referitor la omisiunea legislativă, Curtea observă că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.*”

Față de cele prezentate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum este formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37, art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Energie&Eco Pyt” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.310/98/2011/a1 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

I. 1. Având în vedere faptul că, în prezent, există un număr mare de posturi vacante de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, situație care împiedică funcționarea în condiții de normalitate a instanței supreme,

ținând seama de faptul că prin Legea nr. 300/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară s-au stabilit noi condiții de promovare în funcția de judecător la instanța supremă și a fost introdus concursul ca metodă de promovare în această funcție,

având în vedere că prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187/2012 s-a aprobat organizarea în perioada 19 martie—21 septembrie 2012 a concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și calendarul estimativ de desfășurare a concursului,

întrucât în cursul procedurii de organizare a concursului pentru promovarea în funcția de judecător la instanța supremă Consiliul Superior al Magistraturii nu a putut identifica un număr suficient de persoane care să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 52¹ alin. (4) lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situație care face imposibilă constituirea comisiilor concursului amintit și, pe cale de consecință, continuarea desfășurării acestuia,

ținând seama că aceste aspecte împiedică ocuparea posturilor vacante de judecător de la nivelul instanței supreme, fiind de natură a afecta grav funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și funcționalitatea justiției ca serviciu public, inclusiv celeritatea soluționării cauzelor,

luând în considerare necesitatea funcționării, la întreaga capacitate, a Înaltei Curți de Casație și Justiție dată fiind necesitatea respectării duratei rezonabile a procedurilor judiciare și asigurării celerității actului de justiție,

ținând seama de necesitatea îndeplinirii urgente a obligațiilor asumate în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare (instuit prin Decizia Comisiei Europene 2006/928/CE din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 354 din 14 decembrie 2006),

ținând seama totodată de necesitatea ocupării posturilor vacante din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea urgentării judecării cauzelor de mare corupție aflate pe rolul acestei instanțe, astfel cum recomandă și Comisia Europeană în raportul din iulie 2011: „adoptarea unor măsuri urgente menite să îmbunătățească practica judiciară și gestionarea cazurilor, precum și accelerarea procedurilor în cazurile importante de corupție la nivel înalt, pentru a se evita împlinirea termenului de prescripție în toate cazurile”,

având în vedere că raportul interimar din februarie 2012 al Comisiei Europene preciza: „Noile legi privind reformarea modului de numire a magistraților în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și privind răspunderea disciplinară a magistraților au stabilit cadre menite să asigure o mai mare claritate și rigoare”,

2. Întrucât, conform art. 14 alin. (2) și art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la concursul pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii, precum și la concursul de admitere în magistratură se poate înscrie persoana care se bucură de o bună reputație și este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției,

deoarece, dat fiind numărul mare de persoane care se înscriu în fiecare an la aceste concursuri, verificarea condiției bune reputații și a aptitudinii din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției se poate face, în mod obiectiv, doar ulterior susținerii probelor de concurs, pentru candidații admiși la aceste probe, în sens contrar acestea generând costuri mari și nejustificate, verificări de natură absolut formală, precum și întârzieri nepermise în desfășurarea concursurilor amintite,

ținând seama că potrivit jurisprudenței instanțelor de judecată, menținută de instanța supremă, aptitudinea din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției este reglementată drept condiție de înscriere la concurs, ce trebuie verificată la primirea dosarului de înscriere, aceeași soluție urmând a primi și condiția bunei reputații a candidaților înscriși la aceste concursuri,

deoarece prevederile legale trebuie să permită stabilirea aptitudinii din punct de vedere psihologic de către o singură comisie și pe baza aceluiași criterii,

întrucât sunt necesare măsuri de natură a permite în mod eficient efectuarea acestor verificări numai pentru candidații înscriși la concurs ce au fost admiși în urma susținerii probelor de concurs, resursele umane și financiare limitate neputând permite verificarea tuturor candidaților de către comisia de admitere la concurs, respectiv de către comisia medicală,

având în vedere că următorul concurs de admitere la Institutul Național al Magistraturii este prevăzut să înceapă la data de 26 august 2012, iar acesta trebuie anunțat cu minimum 60 de zile înainte, în ceea ce privește concursul de admitere în magistratură, potrivit art. 33 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acesta organizându-se anual sau ori de câte ori este necesar,

atât concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, cât și cele de admitere în magistratură constituie proceduri care urmează să se desfășoare după asigurarea cadrului legal corespunzător.

II. Ținând cont de imposibilitatea finalizării procedurilor de achiziționare a echipamentelor audiovideo necesare punerii în aplicare a prevederilor art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la înregistrarea prin mijloace audiovideo a ședințelor de judecată,

ținând seama de gravele consecințe de ordin procedural care ar putea apărea în activitatea de judecată din cauza inexistenței suportului tehnic necesar și care ar putea fi invocată în cadrul proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată,

întrucât aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Poate fi admisă la Institutul Național al Magistraturii persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) este licențiată în drept;

c) nu are antecedente penale sau cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;

d) cunoaște limba română;

e) este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției. Comisia medicală se numește prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății. Taxele examenului medical se suportă din bugetul Institutului Național al Magistraturii.”

2. **La articolul 15, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:**

„(8) Verificarea îndeplinirii condiției bune reputații și a condiției de a fi apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției se realizează după afișarea rezultatelor definitive ale concursului.”

3 **La articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:**

„(2¹) Dispozițiile art. 15 alin. (8) se aplică în mod corespunzător.”

4. **La articolul 52¹ alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) câte un cadru didactic universitar de la o facultate de drept din cadrul unei universități de cercetare avansată și educație, astfel cum aceasta este clasificată potrivit art. 193 alin. (4) lit. c) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, propus de Institutul Național al Magistraturii;”

Art. II. — Termenul prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, de la care se aplică dispozițiile art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la înregistrarea ședințelor de judecată, se prorogă până la data de 1 iulie 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Titus Corlățean
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

AGENȚIA PENTRU IMPLEMENTAREA PROIECTELOR ȘI PROGRAMELOR PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII

DECIZIE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, republicată, în temeiul art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009, republicată,

președintele Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Ordinul ministrului întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri nr. 658/2009 privind aprobarea

Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 22 aprilie 2009, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției pentru Implementarea Proiectelor
și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii,
Cristian Haiduc

București, 20 martie 2012.
Nr. 66.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

